

3 Δεκεμβρίου, 1992

5

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΕΖΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 537/91).

5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Επανεξέταση μετά από
ακύρωση απόφασης προαγωγής από το Ανώτατο Δικαστήριο —
Έδρασε μόνο η Ε.Ε.Υ. χωρίς την σύμπραξη της συμβουλευτικής
επιτροπής — Παρατυπία που υπό τις περιστάσεις κρίνεται ως μη
ουσιώδης εφόσον η έκδοση της πράξης φαίνεται να ήταν
αναπόφευκτη.

10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Επανεξέταση —
Επανεξετάζεται οτιδήποτε απετέλεσε αντικείμενο της ακυρωτικής
απόφασης.

15 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Κρίνεται
η αρχαιότητα στην αμέσως προηγούμενη της επίδικης θέση.

20 Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή προσέβαλε την απόφαση
της Ε.Ε.Υ. η οποία στα πλαίσια επανεξέτασης της υπόθεσης, μετά
από ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους από το
Ανώτατο Δικαστήριο, επαναπροήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη
θέση Επιθεωρητή Α' στη μέση τεχνική εκπαίδευση. Ο λόγος της
25 αρχικής ακύρωσης από το Ανώτατο Δικαστήριο ήταν η έλλειψη
δέουσας έρευνας αναφορικά με προσόν του προαχθέντα με βάση
το οποίο κρίθηκε ότι πληρούσε την παράγραφο 2 του σχεδίου
υπηρεσίας.

25 Με τη νέα προσφυγή του ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η επίδικη

απόφαση ήταν άκυρη γιατί:

(α) Παραβιάστηκε το δεδικασμένο γιατί η Ε.Ε.Υ. έλαβε υπόψη τη σύσταση της συμβουλευτικής επιτροπής ως είχε παρόλο που η απόφαση την θεώρησε τρωτή λόγω πλημμελούς έρευνας. Περαιτέρω η Ε.Ε.Υ. στηρίχτηκε σε δική της έρευνα κατά παράβαση των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3) του Άρθρου 35B του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου αρ. 10/69 όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 7 του Ν. 65/87.

(β) Οι συστάσεις εν θάπρεπε να ληφθούν υπόψη μια και είχαν συνακυρωθεί με την απόφαση του δικαστηρίου. Η διαπίστωση της Ε.Ε.Υ. κατά την επανεξέταση ότι όλοι οι υποψήφιοι ήταν ικανοί γνώστες μιας των επικρατέστερων ευρωπαϊκών γλωσσών βασίστηκε στις παλιές αλλά άκυρες συνεντεύξεις.

(γ) Ο αιτητής υπερείχε του ενδιαφερόμενου μέρους σε αρχαιότητα καθώς και σε τίτλους σπουδών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Είναι αλήθεια ότι παρά το ακυρωτικό αποτέλεσμα που εκτείνεται και στην κρίση της συμβουλευτικής δεν ζητήθηκε απ' αυτή να διεξάγει έρευνα και να ασκήσει τις αρμοδιότητες της. Αντίθετα, όπως προεκτάθηκε, έδρασε μόνον η Ε.Ε.Υ. χωρίς τη σύμπραξη της συμβουλευτικής. Πρέπει να λεχθεί απερίφραστα ότι η αντιμετώπιση αυτή ήταν λανθασμένη και δεν μπορεί να τύχει επιδοκιμασίας. Με έχει όμως προβληματίσει σοβαρά η νομολογιακή αρχή που διασφαλίζει το κύρος διοικητικής πράξης στην περίπτωση που η παράβαση του τύπου - όπως είναι η μη επανάληψη της διαδικασίας από τη συμβουλευτική - δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να επηρεάσει το περιεχόμενο της πράξης, που εδώ υπό οποιεσδήποτε συνθήκες φαίνεται να ήταν αναπόφευκτη.

Με βοήθησε στο σημείο αυτό η απόφαση της Ολομέλειας στις Α.Ε. 999 & 1001, *Ηλιάδης & Άλλος ν. Χριστοφή* ημερ. 17/1/91 και ιδιαίτερα τα παρακάτω σχετικά:

"Το ερώτημα που ανακύπτει ως προς την έκθεση αυτή είναι αν η παρατυπία που σημειώθηκε, υπό τις περιστάσεις που ήδη εκθέσαμε, ισοδυναμεί με παράβαση ουσιώδους τύπου. Η διάκριση των τύπων σε ουσιώδεις και μη αντανακλά

άμεσα στο κύρος της διοικητικής πράξης. Ο ουσιαστικός τύπος αποτελεί εγγύηση και συνάμα κατοχυρώνει την ουσία δικαιώματος στη δοσμένη περίπτωση. Γι' αυτό η παράβαση διατυπώσεων κατά την έκδοση της διοικητικής πράξη ή κατά την προπαρασκευαστική διαδικασία (όπως είναι η υπηρεσιακή έκθεση) που οδηγεί στην έκδοση της, αποτελεί λόγο ακυρότητας. Το αποφασιστικό κριτήριο του διαχωρισμού των τύπων σε ουσιώδεις και επουσιώδεις, που έγινε δεκτό και εφαρμόζει η νομολογία μας, είναι η ενδεχόμενη επίδραση της μη τήρησής τους στο περιεχόμενο της πράξης".

Η κατάληξη του είναι ότι η παρατυπία που σημειώθηκε δεν επάγεται ακυρότητα του προβιβασμού.

(2) Οι δεύτεροι ισχυρισμοί του αιτητή ξεκινούν από λανθασμένη βάση. Η απόφαση ακύρωσε την προαγωγή γιατί διαπιστώθηκε πως δεν έγινε η δέουσα έρευνα σχετικά με την μετεκπαίδευση του ενδιαφερόμενου προσώπου, όπως προβλέφθηκε από την παράγραφο 2 του σχεδίου υπηρεσίας. Δεν έχει όμως προκύψει παράβαση του δεδικασμένου. Γιατί το θέμα της γλώσσας (παράγραφος 6 του σχεδίου υπηρεσίας) δεν αποτέλεσε αντικείμενο δικαστικής έρευνας. Η υποχρέωση της διοίκησης να συμμορφωθεί με την ακυρωτική απόφαση συνίστατο και εξαντλείτο στη διερεύνηση του προσόντος της παραγράφου 2. Οτιδήποτε άλλο θα βρισκόταν έξω από τα πλαίσια της επανεξέτασης.

(3) Ο αιτητής στηρίζει την αρχαιότητά του κατά την περίοδο που κατείχε τη θέση τεχνολόγου και όχι στην αμέσως προηγούμενη από την επίδικη. Πρόκειται για τη θέση βοηθού διευθυντή σχολείων μέσης εκπαίδευσης στην οποία ο μεν ενδιαφερόμενος είχε προαχθεί στις 15/11/81 ενώ ο άλλος την 1/9/87. Ως εκ τούτου διαπιστώνεται συντριπτική υπεροχή του ενδιαφερομένου κατά 6 χρόνια. Ούτε ο ισχυρισμός για υπεροχή σε τίτλους σπουδών έχει θεμελιωθεί μια και το μεταπτυχιακό του αιτητή (MA Education Ohio State University Columbus) δεν αποτελεί επιπρόσθετο προσόν ή προσόν που σχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης. Είναι απλώς ένα από τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

Ιατρού ν. Ε.Ε.Υ. (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3142·

Ηλιάδης & Άλλη ν. Χριστοφή (1991) 3 Α.Α.Δ. 25· 5

Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη & Άλλου (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330·

Δημοκρατία ν. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47· 10

Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών (1992) 3 Α.Α.Δ. 437.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής 15
Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία επαναδιόρισε το
ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Επιθεωρητή Α' στη μέση
τεχνική εκπαίδευση αναδρομικά από 6-10-88 αντί του
αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή. 20

Ε. Λοιζίδου (Κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για
την καθ' ης η αίτηση.

25

Μ. Παπαπέτρου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η 30
διαδικασία αυτή είναι επακόλουθο της προσφυγής αρ.
929/88, που αφορούσε την προαγωγή του κ. Ζαχαρία
Κούντουρου στη θέση Επιθεωρητή Α' στη μέση τεχνική
εκπαίδευση, ο οποίος είναι ενδιαφερόμενο μέρος και στην
κρινόμενη υπόθεση. Το δικαστήριο στην πρώτη προσφυγή 35
του αιτητή (929/88) ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής
Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ. ή Επιτροπή) ημερομηνίας
4/10/88 με την οποία είχε προάξει τον κ. Κούντουρο.

Ο λόγος της απόφασης ήταν πως η Επιτροπή και 40
προηγουμένως η συμβουλευτική επιτροπή δεν προέβησαν
σε κατάλληλη έρευνα αναφορικά με προσόν του
προαχθέντα, με βάση το οποίο κρίθηκε ότι πληρούσε την

παράγραφο 2 του σχεδίου υπηρεσίας, που καθόριζε τα απαιτούμενα για κατάληψη της θέσης προσόντα. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, υποψηφιότητα μπορούσαν να θέσουν όσοι είχαν μεταπτυχιακή εκπαίδευση για ένα 5 τουλάχιστο χρόνο στα παιδαγωγικά ή σε σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης θέμα. Ενώ σύμφωνα με τη σημείωση 2 το δικαίωμα υποψηφιότητας καλύπτει και εκείνους οι οποίοι δεν κατείχαν μεν τέτοιο προσόν, αλλά θα είχαν υποχρέωση να το αποκτήσουν μέχρι 31/12/90 σε 10 περίπτωση διορισμού τους. Συνακόλουθα, όπως δέχθηκε η ακυρωτική απόφαση, η πλημμελής γνώση οδήγησε σε πεπλανημένη πράξη "που εκδόθηκε με υπόβαθρο πραγματικά γεγονότα τα οποία δεν αντιστοιχούν σε ότι έπρεπε να αποτελεί τη νόμιμη βάση της".

15 Τη δικαστική απόφαση ακολούθησε επανεξέταση του θέματος που έγινε, όπως αναφέρει το σχετικό πρακτικό της Ε.Ε.Υ., στο πλαίσιο που χάραξε η απόφαση και με βάση τα δεδομένα που υπήρχαν κατά τον κρίσιμο χρόνο 20 (4/10/88). Στις 19/4/91 η Ε.Ε.Υ. διόρισε πάλιν τον ενδιαφερόμενο. Η προαγωγή του είχε αναδρομική δύναμη από 6/10/88, την ημερομηνία δηλαδή της προηγούμενης προαγωγής που ακυρώθηκε. Ο επαναδιορισμός του προσβάλλεται τώρα με τη νέα 25 προσφυγή σαν παράνομος και άκυρος.

Η κριτική του δικηγόρου του αιτητή επικεντρώθηκε βασικά στον τρόπο διεξαγωγής της επανεξέτασης που, όπως ουσιαστικά υπέβαλε, εκμηδενίζει το κύρος της και 30 επιφέρει ακυρότητα της προαγωγής. Η εισήγηση είναι πως παραβιάστηκε το δεδικασμένο που δημιούργησε η ακυρωτική απόφαση. Γιατί η Ε.Ε.Υ. έλαβε υπόψη τη σύσταση της συμβουλευτικής επιτροπής (7/9/88) που ήδη η απόφαση θεώρησε τρωτή λόγω πλημμελούς έρευνας.

35 Η Ε.Ε.Υ., παρατέρα, στηρίχθηκε στη δική της έρευνα που αντιβαίνει προς τις διατάξεις των εδαφίων (2) και (3) του άρθρου 35 Β του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου αρ. 10/69, όπως τροποποιήθηκε με το 40 άρθρο 7 του Ν. 65/87. Διευκρινίζεται ότι με τις πρόνοιες αυτές ανατέθηκε η αρμοδιότητα καταρτισμού του καταλόγου των προσοντούχων υποψηφίων - με βάση τα δεδομένα του οικείου σχεδίου υπηρεσίας - (εδ. 2) και

άλλου καταλόγου των υποψηφίων που συστήνει η συμβουλευτική υπό το πρίσμα των τριών θεσμοθετημένων κριτηρίων και με αλφαβητική σειρά, αιτιολογώντας συγχρόνως τη σύσταση ή μη σύσταση των υποψηφίων. Για την ορθότητα των θέσεων του ο συνήγορος παρέπεμψε στην απόφαση αρ. 164/90, *Λουκά Ιατρού ν. Ε.Ε.Υ.*, ημερ. 26/9/91. 5

Η συμβουλευτική επιτροπή, όπως φανερώνουν τα στοιχεία, επέλεξε 4 μόνο υποψήφιους από τους οποίους έπρεπε να συστήσει και όντως σύστησε τους τρεις. Οι υπόλοιποι αποκλείστηκαν γιατί διαπιστώθηκε πως δεν είχαν τα απαιτούμενα προσόντα. Η συμβουλευτική σύστησε εκτός των διαδίκων και τον κ. Χρ. Αδάμου. Ο τέταρτος υποψήφιος υστερούσε, σύμφωνα με τα στοιχεία, σε όλα τα πεδία και υπό οποιοσδήποτε συνθήκες δεν θα μπορούσε να αποσπάσει σύσταση για να περιληφθεί στους τρεις. 10 15

Η ίδια η Επιτροπή διαπίστωσε κατά την επανάκριση ότι ο ενδιαφερόμενος πράγματι δεν είχε μεταπτυχιακή εκπαίδευση και επομένως δεν πληρούσε τον όρο 2 του σχεδίου υπηρεσίας. Όμως διέθετε όλα τα άλλα προσόντα και παρόλο που δεν διέθετε μεταπτυχιακή εκπαίδευση είχε δικαίωμα υποψηφιότητας, σύμφωνα με τη σημείωση 2. Ας σημειωθεί εδώ ότι για τον ίδιο λόγο η συμβουλευτική είχε αρχικά συστήσει τον κ. Αδάμου παρότι δεν είχε το μεταπτυχιακό. 20 25

Στο σημείο αυτό θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω το μέρος της απόφασης που εμπεριέχει την αιτία της ακύρωσης και συνάμα οριοθετεί το πλαίσιο του δεδικασμένου. 30

"Από το κείμενο στο σύνολο του συνάγεται ότι η Επιτροπή πήρε σαν δεδομένο ότι ο τίτλος M.Sc. Πανεπιστημίου Μόσχας πληρούσε τον όρο 2 του σχεδίου υπηρεσίας. Περαιτέρω προκύπτει ότι και η Συμβουλευτική προηγουμένως είχε σιωπηρά καταλήξει στο αυτό συμπέρασμα. Ωστόσο αν διεξαγόταν στοιχειώδης έρευνα θα φανέρωνε ότι ο τίτλος αυτός ήταν το τυπικό προσόν που χρειαζόταν για να πρωτοδιοριστεί σαν καθηγητής και τίποτε άλλο. Ενώ 35 40

το πτυχίο της ΠΑΚ δεν αφορά τη μέση εκπαίδευση."

- Είναι αλήθεια ότι παρά το ακυρωτικό αποτέλεσμα που εκτείνεται και στην κρίση της συμβουλευτικής δεν
- 5 ζητήθηκε απ' αυτή να διεξάγει έρευνα και να ασκήσει τις αρμοδιότητές της. Αντίθετα, όπως προεκτέθηκε, έδρασε μόνον η Ε.Ε.Υ. χωρίς τη σύμπραξη της συμβουλευτικής. Πρέπει να λεχθεί απερίφραστα ότι η αντιμετώπιση αυτή ήταν λαθασμένη και δεν μπορεί να τύχει επιδοκιμασίας.
- 10 Με έχει όμως προβληματίσει σοβαρά η νομολογιακή αρχή που διασφαλίζει το κύρος διοικητικής πράξης στην περίπτωση που η παράβαση του τύπου - όπως είναι η μη επανάλψη της διαδικασίας από τη συμβουλευτική - δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να επηρεάσει το περιεχόμενο
- 15 της πράξης, που εδώ υπό οποιεσδήποτε συνθήκες φαίνεται να ήταν αναπόφευκτη.

- Με βοήθησε στο σημείο αυτό η απόφαση της Ολομέλειας στις Α.Ε. 999, 1001, **Ηλιάδης & Άλλος ν. Χριστοφή**, ημερ. 17/1/91 και ιδιαίτερα τα παρακάτω σχετικά:
- 20

- "Το ερώτημα που ανακύπτει ως προς την έκθεση αυτή είναι αν η παρατυπία που σημειώθηκε, υπό τις
- 25 περιστάσεις που ήδη εκθέσαμε, ισοδυναμεί με παράβαση ουσιώδους τύπου. Η διάκριση των τύπων σε ουσιώδεις και μη αντανακλά άμεσα στο κύρος της διοικητικής πράξης. Ο ουσιαστικός τύπος αποτελεί εγγύηση και συνάμα κατοχυρώνει την ουσία
- 30 δικαιώματος στη δοσμένη περίπτωση. Γιαυτό η παράβαση διατυπώσεων κατά την έκδοση της διοικητικής πράξης ή κατά την προπαρασκευαστική διαδικασία (όπως είναι η υπηρεσιακή έκθεση) που οδηγεί στην έκδοση της, αποτελεί λόγο ακυρότητας. Το
- 35 αποφασιστικό κριτήριο του διαχωρισμού των τύπων σε ουσιώδεις και επουσιώδεις, που έγινε δεκτό και εφαρμόζει η νομολογία μας, είναι η ενδεχόμενη επίδραση της μη τήρησής τους στο περιεχόμενο της πράξης."
- 40

Η απόφαση **Α. Ιατρού**, ανωτέρω, δεν τυγχάνει εφαρμογής. Αφορά διαφορετικά γεγονότα και άλλες διατάξεις του νόμου σύμφωνα με τις οποίες η

συμβουλευτική επιτροπή συστήνει με σειρά προτεραιότητας και όχι αλφαβητική, όπως είναι η παρούσα περίπτωση, κάτω από το άρθρο 35 Β (3), αφού προβεί σε αριθμητική αποτίμηση σε μονάδες των τριών κριτηρίων για τον κάθε υποψήφιο του διδακτικού προσωπικού (35 Β (4) (α), (β), (γ)). Ενώ η Επιτροπή δικαιούται να αυξήσει με αιτιολογημένη απόφαση της κατά 5 τις μονάδες υποψηφίου. 5

Η κατάληξή μου είναι ότι η παρατυπία που σημειώθηκε δεν επάγεται ακυρότητα του προβιβασμού. 10

Η δεύτερη εισήγηση του αιτητή είναι ότι οι συστάσεις των υποψηφίων κατά τον ουσιαστικό χρόνο δεν έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη μια και συνακυρώθηκαν και εξαφανίσθηκαν με την απόφαση του δικαστηρίου. Η διαπίστωση της Ε.Ε.Υ. κατά την επανεξέταση ότι όλοι οι υποψήφιοι ήταν καλοί γνώστες μιας των επικρατέστερων ευρωπαϊκών γλωσσών βασίστηκε κυρίως στις παλιές αλλά άκυρες συνεντεύξεις χωρίς έρευνα. 15 20

Δεν πρόκειται να αναλύσω περαιτέρω τα εκατέρωθεν επιχειρήματα γιατί ξεκινούν, πιστεύω, από λανθασμένη βάση. Η απόφαση ακύρωσε την προαγωγή γιατί διαπιστώθηκε πως δεν έγινε η δέουσα έρευνα σχετικά με την μετεκπαίδευση του ενδιαφερόμενου προσώπου, όπως προβλέφθηκε από την παράγραφο 2 του σχεδίου υπηρεσίας. Δεν έχει όμως προκύψει παράβαση του δεικνυμένου. Γιατί το θέμα της γλώσσας (παράγραφος 6 του σχεδίου υπηρεσίας) δεν αποτέλεσε αντικείμενο δικαστικής έρευνας. Η υποχρέωση της διοίκησης να συμμορφωθεί με την ακυρωτική απόφαση συνίστατο και εξαντλείτο στη διερεύνηση του προσόντος της παραγράφου 2. Οτιδήποτε άλλο θα βρισκόταν έξω από τα πλαίσια της επανεξέτασης. (Α.Ε. 1086 *Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη & Άλλου*, ημερ. 13/12/90, Α.Ε. 1018 *Δημοκρατία ν. Πανταζή*, ημερ. 17/1/91, Α.Ε. 1390 *Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών*, ημερ. 17/9/92). 25 30 35

Τέθηκε τέλος θέμα υπεροχής του αιτητή απέναντι στον ενδιαφερόμενο αναφορικά με την αρχαιότητα και τα προσόντα του. Ο αιτητής στηρίζει την αρχαιότητα του κατά την περίοδο που κατείχε τη θέση τεχνολόγου και όχι 40

- στην αμέσως προηγούμενη από την επίδικη. Πρόκειται για τη θέση βοηθού διευθυντή σχολείων μέσης εκπαίδευσης στην οποία ο μόνος ενδιαφερόμενος είχε προαχθεί στις 15/11/81 ενώ ο άλλος την 1/9/87. Ως εκ τούτου
- 5 διαπιστώνεται συντριπτική υπεροχή του ενδιαφερομένου κατά 6 χρόνια. Ούτε ο ισχυρισμός για υπεροχή σε τίτλους σπουδών έχει θεμελιωθεί μια και το μεταπτυχιακό του αιτητή (MA Education Ohio State University Columbus) δεν αποτελεί επιπρόσθετο προσόν ή προσόν που
- 10 σχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης. Είναι απλώς ένα από τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό στην επίδικη θέση.

15 Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.